

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011545
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118011545.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného H. U., nar. X.X.XXXX v K., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 5.12.2018, sp.zn. 1Pp/218/2018, na neverejnom zasadnutí dňa 24. januára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného H. U. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 5.12.2018, sp. zn. 1Pp/218/2018 zamietol podľa § 415 ods.1 Tr.por. s použitím § 66 ods.1, 2 Tr. zák. návrh odsúdeného H. U. na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/66/2016 zo dňa 13.7.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Čadca sp.zn. 2T/66/2016 zo dňa 7.3.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp.zn. 2Tos/39/2018 zo dňa 27.6.2018, pre prečin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods.1 Trestného zákona, vo výmere 15 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, na ktorého výkon nastúpil dňa 6.8.2018 a ktorý má po započítaní väzby predpokladane vykonať dňa 10.7.2019.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený H. U. sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu namietal správnosť napadnutého uznesenia okresného súdu s poukazom na to, že podľa jeho názoru splnil podmienky pre to, aby o jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bolo rozhodnuté kladne. Primárne nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že nespĺnil tretiu zákonnú - materiálnu podmienku, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a rovnako nesúhlasí ani s tvrdením, že jeho postoj k opakovane páchanej trestnej činnosti voči najbližším sa javí ako iba čiastočne kritický. Poukázal na to, že konanie, ktorého sa voči blízkym osobám dopustil, ho veľmi mrzí, vyčíta si ho a za svoje konanie sa prostredníctvom svojej sestry, ktorá ho vo výkone trestu navštevuje, všetkým poškodeným ospravedlnil a sľúbil, že takéhoto konania sa už nikdy nedopustí. Rodičia mu jeho správanie odpustili, má s nimi vynikajúci vzťah a aj oni chcú, aby sa vrátil domov, pretože ho potrebujú. Jeho najdôležitejším záujmom je, aby bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený a mohol sa tak starať o svojich rodičov, ktorí majú zdravotné problémy a tiež vyslovene žiadajú (pripojil aj písomnú žiadosť H. U. a P. U., svojich rodičov, o kladné rozhodnutie ohľadne ním podanej sťažnosti) o jeho prepustenie na slobodu, pretože ak bude vo výkone trestu pokračovať, budú najviac potrestaní najmä spomenutí rodičia. Okresný súd v napadnutom uznesení vyslovil aj nesprávny názor, že iba čiastočne kritický je aj jeho postoj k nadmernej konzumácii alkoholu, pretože on si svoje konanie práve pod jeho vplyvom uvedomil a chce sa ambulantne liečiť. Má za to, že pri výkone trestu preukázal polepšenie, nebol ani disciplinárne potrestaný. Vykonávaný trest je pre neho dostatočným ponaučením, aby v budúcnosti viedol riadny život, zaradil sa do spoločnosti a venoval sa svojej rodine a na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd druhého stupňa napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, in eventum o jeho návrhu aby rozhodol kladne.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 4. januára 2019, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 24. januára 2019 v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného H. U. nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal v súlade so zákonom verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného H. U. a postupoval správne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä opakované páchanie druhovo rovnakej, násilnej trestnej činnosti voči svojim blízkym osobám, stredné riziko sociálneho zlyhania, keď medzi rizikové faktory patria závislosť na alkohole, agresívne správanie so stúpajúcou tendenciou, emocionálna labilita a iba čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák..

Z ustanovení § 66 ods.1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného H. U. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a priemerné hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu (doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný) nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a dospel preto k správne záveru. Z hodnotenia odsúdeného H. U. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojím správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmiennečného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený H. U. preukazuje iba čiastočne splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodu už spomenutej závislosti na alkohole, agresívneho správania so stúpajúcou tendenciou, recidivujúcou poruchou osobnosti a v

neposlednom rade iba čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti a preto riaditeľ ústavu nedoporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného H. U. z výkonu trestu odňatia slobody.

Negatívny charakter má aj správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený H. U. spáchal úmyselný trestný čin násilného charakteru v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za spáchanie rovnako násilného trestného činu. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov obdobnej povahy a z pohľadu predchádzajúceho odsúdenia mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenie nespĺnilo u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto menej priaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek priemernému hodnoteniu jeho správania a čiastočného plnenia povinností svedčiaceho o jeho polepšení a snahe po náprave, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestného činu, za ktoré mu bol uložený teraz vykonávaný trest a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. Sťažnosť odsúdeného H. U. nepovažoval preto za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.